

Смили са съ мене и стани,
Стани утѣхъ донеси;
Тоз' огонь что ми запали ты
Съ вода са само не гаси!

Не знахъ азъ че ангели
Имало тѣхъ да слазватъ,
Съ човѣшки образъ на свѣта
Предъ насъ да са показватъ.

Стори ми са че та видѣхъ
Высоко горѣ въ облацы,
И отъ тогази изгорѣхъ
За твой-тѣ черны очицы.

Азъ ангелы-тѣ мнаны знамъ,
Тѣ хора-та обыватъ,
И отъ човѣка никогда
Съ свѣмъ не са отричатъ.

Тѣ милость стѣбватъ въ комъ
Что имъ са поклони;
Но ты за поклонъ, ангелъ милахъ.
Въ сердце ма залѣ рани.

Стани душице, чѣи и виждь
Въ каквы са мжкн влачи
Твой вѣрно либе, тѣхъ что пѣи,